

3. Διαβάζομε στό Εὐαγγέλιο (Μάρκου 10,32-38), ὅτι ὅταν ὁ Χριστός μίλησε στούς μαθητές του γιά τά πάθη Του καί τήν ἀνάστασή Του, ὁ Ἰάκωβος καί ὁ Ἰωάννης Τοῦ ἐζήτησαν νά τούς ὑποσχεθῆ ὅτι θά τούς ἔδινε στήν βασιλεία Του τίς πιό μεγάλες θέσεις!

Πῶς τόν ἔβλεπαν;

Σάν πολιτικό ἡγέτη!

Γι' αὐτό ὁ Χριστός τούς ἀπάντησε:

– Οὐκ οἶδατε, τί αἰτεῖσθε! Δέν ξέρετε, τί μοῦ ζητᾶτε!

Καί ἀκριβῶς, **ἐπειδή δέν Τόν εἶχαν καταλάβει σωστά**, ὅταν Αὐτός ἐσταυρώθη, ἀπογοιτεύθηκαν καί διασκορπίσθηκαν! Ὁ λογισμός τους τότε τούς ἔλεγε: Κρίμα! Ἐσπαταλήσαμε κοντά Του τρία χρόνια τζάμπα!

Τελικά βέβαια οἱ μαθητές Του τό κατάλαβαν τό λάθος τους. Καί τό διόρθωσαν!

4. Μά ἡ μεγάλη πλειονότητα τῶν Ἑβραίων ἔμεινε στίς ἀπόψεις αὐτές! Δέν ἠθέλησαν, οὔτε νά ἰδοῦν τό λάθος τους, οὔτε νά τό διορθώσουν. Ἐμειναν κολλημένοι σέ ἓνα στεῖρο ἐθνικιστικό μεσσιανισμό, χάριν τοῦ ὁποίου καί ἐπρόδωσαν τόν ἀληθινό Μεσσία καί Σωτήρα Ἰησοῦν Χριστόν.

Ὁ ἅγιος ἀπόστολος Παῦλος μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι τότε τό Δωδεκάφυλο (δηλ. ὁ Ἰσραήλ στό σύνολό του) ἐπερίμενε μέ λαχτᾶρα τόν Ἐλευθερωτή Μεσσία πού τοῦ εἶχε ὑποσχεθῆ ὁ Θεός· καί ὅτι στίς προσευχές τους οἱ σύγχρονοί του Ἑβραῖοι παρακαλοῦσαν τόν Θεόν «ἐν ἐκτενεῖα νύκτα καί ἡμέραν» νά ἐκπληρώσῃ τήν ὑπόσχεση Του, ὅσο τό δυνατόν πιό γρήγορα (Πράξ. 26,7).

Ὁ ἱστορικός καί ἐβραϊολόγος, J. Lebreton (Ζάν Λεμπρετόν), γράφει σχετικά.

«Ἡ μεσσιανική ἐλπίδα παραμορφώθηκε ἀπό τήν ἐθνική ὑπερηφάνεια καί τό μῖσος τῶν Ἑβραίων γιά τοὺς ξένους. Ἡ παραμόρφωση αὐτή ὑπῆρξε τό κυριώτερο ἐμπόδιο, πού συνάντησε τό κήρυγμα τοῦ Ἰησοῦ. Οἱ Ἑβραῖοι ἔφθαναν μέχρι τό σημεῖο, νά προτιμοῦν νά παραμερίσουν τήν πίστη, παρά νά χαμηλώσουν τό ἴσιο τοῦ μεσσιανισμοῦ τῶν ὀνειρῶν τῆς ἐποχῆς τους γιά ἐθνική ἀνεξαρτησία καί ἐκδίκηση ἐναντίον τῶν κατακτητῶν! Τά πολιτικά πάθη πολλές φορές παραμορφώνουν τήν θρησκευτική πίστη».

Καί ἔτσι σιγά-σιγά ὁ Ἰσραήλ ἀρνήθηκε τόν Μεσσία-Πρόσωπο καί κατέληξε στόν Σιωνισμό (= μεσσίας εἶναι ὁ Ἰσραήλ στό σύνολό του!). Ἐκπληρώθηκε ἡ προφητεία τοῦ Χριστοῦ, ὅτι θά Τόν ἐσκότωναν γιά νά σφετερισθοῦν τήν ιδιότητά Του (Ματθ. 21,38)!

ε. Τί ἐγινε καί ἄλλαξε τό σκηνικό

1. Ἔ, λοιπόν! Αὐτοί πού κρύφτηκαν σάν λαγοί, ὅταν ὁ Χριστός σταυρωνόταν, **μετά ἀπό ἐφτά ἐβδομάδες παρουσιάστηκαν στόν λαό καί σέ ὅλα τά ἀνώτερα δικαστήρια (τῆς ἐποχῆς ἐκείνης!) ἀτρόμητοι! Καί ἀδιαφορώντας γιά ὅλες τίς συνέπειες (πείνα, δίψα, γύμνια, ταλαιπωρίες, κόπους, κακοποιήσεις, ξυλοδαρμούς, φυλακίσεις καί θάνατο μέ τρομακτικά βασανιστήρια) ἐκπύ-**

9. Lebreton, Jean, Le Monde Juif. ἐν Α. Fliche-V. Martin. Histoire de l'Eglise, Vol. I, Paris 1934, p. 40.

ρυσσαν, ὅτι ὁ Χριστός ζῆ καί βασιλεύει, καί θά ἔλθῃ πάλι μετά δόξης γιά νά κρίνῃ ζῶντας καί νεκρούς.

2. Πῶς μπορεῖ νά ἐξηγηθῇ τό γεγονός αὐτό;

α. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς δίνει τήν ἐξῆς ἐξήγησι:

«Ὁ Χριστός ἀπέθανε, σύμφωνα μέ τίς παραγγελίες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, γιά μᾶς· γιά τίς ἁμαρτίες μας.

Καί ἐτάφη.

Καί τήν τρίτην ἡμέρα ἀναστήθηκε, ὅπως ἀκριβῶς τό εἶχαν προεξαγγεῖλει οἱ ἅγιες Γραφές.

Καί μετά τήν ἀνάστασή Του **παρουσιάσθηκε**

• **πρῶτα στόν Πέτρο·**

• **ἔπειτα στοὺς δώδεκα·**

• **ἔπειτα παρουσιάσθη ταυτόχρονα σέ μιά σύναξη, στήν ὁποία ἔτυχαν νά εἶναι παρόντες περισσότεροι ἀπό πεντακόσιοι ἀδελφοί·** ἀπό αὐτοῦς οἱ πῶς πολλοί ζοῦν ἀκόμη· λίγοι εἶναι ἐκεῖνοι πού ἐκοιμήθηκαν.

• **Ἐπειτα παρουσιάσθηκε στόν Ἰάκωβο τόν ἀδελφόθεο.**

• **Ἐπειτα παρουσιάσθη σέ ὅλους τοὺς ἀποστόλους (στοὺς δώδεκα καί στοὺς ἐβδομήκοντα, ἴσως καί ἄλλους ἀκόμη) ταυτόχρονα.**

• **Καί τελευταία ἀπό ὅλους παρουσιάσθηκε σέ μένα. Καί πολύ σωστά· γιατί ἐγώ δέν εἶμαι ἄξιος νά ὀνομάζωμαι ἀπόστολος, ἀφοῦ εἶχα κάποτε στραφῆ μέ πάθος, ἔκαμα διωγμό, ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ» (Α΄ Κορ. 15.3-9)¹⁰.**

10. Konzelmann, Hans. Die Erste Brief an die Korinther.

β. Καί ὁ Εὐαγγελιστής Λουκᾶς:

«Ὁ Χριστός, ἀφοῦ πέθανε στόν σταυρό, **μετά ἔδειξε στούς ἀποστόλους Του τόν Ἐαυτό Του ζωντανό.** Τούς τό ἔδειξε ὅτι ἦταν ζωντανός **μέ πολλές ἀποδείξεις:** τούς φανερωνόταν ἐπί 40 ὁλόκληρες ἡμέρες. Καί τούς μιλοῦσε γιά τήν βασιλεία τοῦ Θεοῦ».

γ. Μέ ἄλλα λόγια, οἱ ἀπόστολοι ἀπόκτησαν **μιά ἐμπειρία,** μοναδική στόν κόσμο καί στήν ἱστορία.

3. Ποιά ἦταν ἡ ἐμπειρία τους αὐτή;

Ἦξεραν, ὅτι ὁ Χριστός ἐδικάσθη, κατεδικάσθη σέ θάνατο, ἐσταυρώθη, ἀπέθανε, ἐτάφη. Αὐτό τό ἤξεραν καλά· πολύ καλά.

Καί νά, ἔβλεπαν τόν Χριστό μπροστά τους· ἄλλοτε **10-11** ἄνθρωποι μαζί· ἄλλοτε **περισσότεροι**· καί ἄλλοτε **πεντακόσιοι (500)** μαζί! Καί ὄχι μιά φορά ἢ δυό μόνο. Πολλές φορές.

● **Τόν ἔβλεπαν κοντά τους ὄχι συνεχῶς, ἀλλά μόνο τότε πού ἤθελε Ἐκεῖνος.** Ὅποτε ἤθελε Ἐκεῖνος.

● **Δέν τόν ἔβλεπαν σάν μιά εἰκόνα.** Ἔμενε μαζί τους ὥρες! Ἔτρωγε μαζί τους. Ἐπινε. Ἐκανε θαύματα. Καί - τό πίο σπουδαῖο - τούς μιλοῦσε: τούς ἔλυνε τά πίο δύσκολα θεωρητικά προβλήματα¹¹!

● **Ἡ σχέση Του μαζί τους ἦταν ὅσο ποτέ ἄλλοτε ζωντανή.**

Göttingen. (Vandenhoeck-Ruprecht) 1969, s. 304. Ὁ Konzelmann ἔρμηνεύοντας τήν περικοπή αὐτή τονίζει, ὅτι ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι καθαρά ἱστορικό γεγονός (historisches Faktum).

11. Lampe, G.W.H. A Patristic Greek Lexicon. Oxford at the Clarendon Press 1972, p. 317D.

Ἦταν ποτέ δυνατό νά μή καταλάβουν οἱ μαθητές, ὅτι κάτι στραβό συνέβαινε στίς ιδέες τῶν Ἑβραίων γιά τόν Μεσσία-Χριστό;

Καί τί κατάλαβαν;

● **Κατάλαβαν, ὅτι εἶχαν κρέος νά διορθώσουν τίς ιδέες τους καί νά τίς προσαρμόσουν στά χειροπιαστά γεγονότα, πού τά ζοῦσαν.**

● **Καί τίς διόρθωσαν!**

● **Κατάλαβαν,** ὅτι ὁ Χριστός ἦταν ὁ ζῶν Θεός· καί ὅτι ὁ θάνατός του στόν σταυρό ἦταν **ἕνας στρατηγικός ἐλιγμός,** πού ἔγινε γιά κάποιον ἄλλο σκοπό.

